

Onor
Asociațiunea pentru
„Tipografia Săteanului“
Săliște (jud. Sibiu)

wi

revistă satirică și umoristică

Abonamentul:

Pe an . . . . . Lei 20--
Pe 1/2 an . . . . . „ 10--
Pe 1/4 an . . . . . „ 6--

Redactor: Tepeș.

Redacția și administrația la
„Tipografia Săteanului“
Săliște (jud. Sibiu).

Anunțuri se primesc după
învoială

Prețul unui exemplar:
1 Leu

Răvas de dragoste

trimis recomandat de „Puiul Calicului“ către Neluminăția Sa, părintele Răchițan al Galeșului.

Prea Neluminate părinte!

„Când Dumnezeu vrea să piardă pe cineva, întâi și întâi îl ia mințile apoi sloboade jilipul obrăzniciei pe păcătoasa-i gură“. Cam așa stau lucrurile de-o vreme încoace și cu luminata față a neluminăției Tale.

Ai făcut-o boacăna părinte, mai boacăna ca atunci când te-a adus jandarmii români între baionete pentru că ai fluerat în... primărie și chiar mai boacăna ca la Orlat când a trebuit să stea trenul în loc pentru a privi călătorii la caraghioslăcurile gratuite, ale Neluminăției Tale.

Că te prinde câte-odată strechia — cum te-a prins și zilele trecute când din păcătoasa-ți gură ai scos cele mai murdare și mai obraznice cuvinte în fața unei dame încât nici unui cocșiu ordinar nu i-ar face cinste, — nu e chiar așa mare mirare, știind deosibirea ce este între locul unde să pune afurisita streche la animale domestice și între a. apostul vorbitoarei, unde să pune la Neluminăția Ta.

Părinte, părinte poți fi mândru că mâne poimâne vei deveni cel mai celebru muritor al Marginei, mai celebru ca Băjan și mai renumit ca Amnariu. Și fiindcă vorba zice că dela mândrie până la prostie poți arunca c'o pălărie apoi te rog să binevoești a face legătura firească a acestui poet cu pălăria Neluminăției Tale.

Ai venit c'o falcă în cer și cu una în buzunar la Stăna Calicului după jintiță și când colo ai făcut spume de turbaré la guriță injurând ca cei mai păcătoși rânđași de pe pustă.

Când față de Svăpăeția Ta chiar și cea mai indulgentă administrație românească e silită să recurgă la cataplesme de baionete pentru a te aduce la trezvie, apoi să nu crezi că tămăia Calicului va fi cu mult mai mirositoare pentru ghiduşile Neluminăției Tale. Cetește părinte mai des rugăciuni

nea păcătoșilor, puneți cenușe de pocăință și mai des pe cap iar cât de des în cursul zilei și nopți să zici sfintele cuvinte: «Pune Doamne straje guri mele și ușe de îngrădire înprejurul buzelor mele»

Iar dacă cumva în cursul halucinațiilor îți va mai veni vr'odată gust de înjurături, de cuvinte nerușinate sau de hărțuială apoi să știi că mai sunt în țara aceasta legi, judecăți și cămăși de forță pentru toate creaturile nărașe din grădina zoologică a lui Dumnezeu. Nici o cănepă nu e prea subțire părinte dragă pentru a-ți face ștreang din ea, iar ștreangul fie cât de subțire, dacă e făcut din cănepă curată și cu inimă curată tot e bun ca leac pentru limbațiță.

Și acum părinte dragă, până nu-ți vei retrage nerușinatele cuvinte rostite în fața unei dame și a unei femei bătrâne te consider ca pe un om ofticos la caracter.

„Puiul Calicului“.

Din carnetul unui cântăreț.

S'a dus și liniștea.

*S'a dus și liniștea, s'a dus și cheful —
Zadarnic cânt dând glas la mandolină.
Sunt un cobzar ca Barbu-Lăutarul,
Nu-i muritor să-i dea cu mâna plină.*

*Ca'n alte dăți nu-i nici privirea mândrei —
Un trubadur modern înoată 'n proză.
la-tât de amărât, de crede, bietul,
Și jură 'n mistica metempsihoză.*

*Intr'un berbec își vede adorata,
(S'a preschimbă, au e ca altă-dată,
Căci, înșelându-și soful, căpătat-a
Răsplața lui: o tidv'ncornurată).*

*Și profesorii vechi, de grecă și latină
Il urmăresc în formele bizare
De urși, și lupi, și tigri și hiene
Și drumu-l în, la mijloc de cărare.*

*Zadarnic capul plec și 'ncerc să caut
Cu ochi flămânzi pe unde-a mers
iubita,
Mă 'mpedec de tramvae și de șine,
De-un stâlp de telegraf — și mi
pierd sărita*

*De-a leșinat iubitu 'n evul mediu
S'apropie încet de el o mândră zină
Și-o roză-i dă — mirosul îl deșteaptă.*

*Aici? Acum? Mirosul de benzină...
Ilie Marin.*

Ședința la o bancă

— un discurs filantropic. —

*O ședință plenară a unei bănci.
Și că să nu mergeți cu gândul la
banca acuzaților să-i zicem încă „Reuniune“*

*Sala înpeștrită, — ca mașele
unuia sau altuia, — cu țărani și
domni. Spiritele agitate. Cerul să
închide. Doi nouri au să se întâlnească,
unul negru cu miros penetrant de pu-
cioasă, altul mai alb vine dintr'o re-
giune scaldată în ultimele reflexe ale
soarelui. Ce poate rezulta din cioc-
nirea lor decât, că pucioasa va că-
dea deasupra tuturor, îi va murdări
și arde?*

*Dintr'un perete fericitul Șaguna
privește cu ochi nemângâiați berbe-
leacul îndrăzneț al nepoșilor spre „o
lume nouă“ în care scilpește argin-
tul cămătarului. Ar vrea pare-că să
iasă din cadrul cela de lemn și să
lovească cu cârja pumnii, cu care slu-
jitorii arginților se bat în piept iar
zbârăiala vorbelor late le incris-
pează frunțile. Cela ce-i aud urechile
lui de vopsea nu-i nici mai mult
nici mai puțin decât, că oamenii noi
vor să rupă din bucată destinată să-
racilor și să ducă pe altarul luminei
sufletești o luminiță de său în locul
unei de ștearină.*

*Un filantrop a dus, împreună
cu câțiva circovnici „Reuniunea“ în-
tr'o tainită, să zice, că e sinagogă
și a botezat-o din nou cu numele de
„bancă“. În fața acestei frânze pres-*

chimbate unii ș-au făcut mare cruce, alții, nașii jubilau.

Cei cari țineau la numele cel vechiu și preamăreau calitățile fecioarei alinătoare de dureri și luminătoare au fost așa zișii inapoițați neînțelegători ai vremurilor noi și ai intereselor pungii lor.

Partea adversă a profitat de aceasta ocazie și atunci, oh, atunci... de ce nu trăești Măiorescule să schimbi sistemul logicei pe alte baze pornind dela discursul pronunțat aici? Doar și legile Poetice s'au promulgat după Iliada lui Homer a ajuns pe băncile tuturor școalelor.

Cică de ce să nu scădem procentul cultural de la 40 la 10? căci am putea demonstra cu cifre, că zece nu face nici mai mult nici mai puțin decât 40.

Precum vedeți dlor, astfel se vor putea păstra bunele tradiții ale băncii rămânând în buchea statului redactat de mării ei întemeietori schimbând doar radical paragraful cu binefacerea.

Știind pe tărani așa de altruști și fără grija lucrurilor materiale avem nădejdea că vor ridica la altă adunare de bunăvoie procentul de binefacere (dacă vor voi să-și golească buzunarul).

Aceasta ca să se știe, că ne închinăm memoriei vrednicilor noștri înaltași..

Continuare la anul.

Ruy-Bias,

DIN CAZANIILE PUIULUI DE CALIC.

S'a 'ntâlnit sărăcia cu nemernicia
Nebunia cu prostia

Bătăle urgia.

Și s'au socotit și s'au sfătuit
Să se unească, să se 'mpriete-
(nească)

Toată lumea s'o cucerească

Și s'o stăpânească

Dar văzându-se prea slabe

Și-au plecat botul pe labe

Și s'au socotit să mai aștepte

Să mai crească

Și să se 'ntărească.

S'a întâlnit mațe fripte

Cu coate goale

Și s'au socotit să se însoare.

Coate goale s'a însurat

Cu fata lui zdrențos împărat,

Iar mațe fripte negăsindu-și

Nevastă pe plac,

S'a socotit să rămână

Tot burlac.

Chioru

hop. 22 trop.

Din filozofia cucoanei Gură-dulce.

Încă nu s'a născut ființă ome-nească, care să știe: Cât de bătrână trebuie să fie o femeie, ca să nu mai fie tinără?!

Din contră fete bătrâne sunt be-rechet. Vina, că se află atari ființe, n'o poartă nici ele nici timpul, ci feciorii de soțul lui papălapte, cari în-bătrânesc fără zile în floarea tinere-telor. Femei bătrâne însă, chiar fete fiind, nu se află pe pământ.

Din motivul acesta nu vei afla femei, care n'ar dori să aibă draguț, chiar și dacă în urma bătrânețelor i-a crescut coliva-n paște

Cosmetica, s'au arta de a supli-ni defectele trupești prin măestrie, at-tare desvoltare a ajuns în zilele noas-tre, încât femeii fără un dinte'n gură, prin ajutorul dentiștilor, sparg cu fălcile alune, cele chele sau pleșuge goartă cele mai bogate cosățe, și femeii ciupite de vărsat, prin ajutorul făinei, poartă cel mai luciu obraz, așa încât însuși oglinda în care se uită se miră și dă din umeri.

Firește atari femeii desbrăcân-du-se seara când se culcă de tot ce poartă pe ele fals, nu mai rămâne decât o ciuhă, cu care poți speria nu numai vrăbiile din holdă, dar' și lupii din stână.

Asta am observat la o prietină. Eram astăvară la băi, și locuiam din-preună. Seara, când ne culcam prie-tena mea desbrăcându-se, lua dela finea spinării o berdă de rufe nespă-late, de pe talie niște cercuri cu fer, din pept două gheme, din ceafă un șignon de două chilo, din gură un drot, de care spânzurau dinți și măsele, iar' restul, dacă i-ai fi pus o coasă în mâna dreaptă, ai fi jurat că-i cu sfântul Haralambie. După a-ceea, cocoana Sfecia din părul ce-i mai rămânea și sucea șerpulețe, apoi și unghia obrazul cu seu, peste se-

punea diferite vâpsăli colorite, de cu-getai, ca-i un curcubeu, în cap și punea o căță, peste obraz și le-ga un chindeu și se culca. Dimineața următoare mai întâiu și desfacea șer-pulețele și când era gata, capul ei întâișea o oală, de al cărui fund ai acățat jur împrejur paragrafi. După aceea lua un petec de postav și se freca cel puțin două ore până-ce co-lorile unse pe obraz se mestecau, și obrazul ei scilicet ca coaja unui ou de paști. În fine și punea mășalele la loc, ghețele în locul, unde alte femei poartă țâțele, dinapoi berda cu rufele în ceafă cele mai frumoase co-sițe și, când se prezenta pe prome-nada băii, ca să facă cură, cugetai că-i un curcan la care latră câinii.

Scos'a prietena mea cu toaleta ei pe cineva din fire, sau ca să mă folosesc de terminologia damelor din elită făcut'a vr'un Eroberung la băi, nu știu dar' atâta stă, că a trecut d'o femeie tinără și eu am învățat morala: Cu voia proprie nici o femeie nui bătrână.

Unui prietin.

Frumoasa'ți asemănare

Cu Armean și cu țigan

Să'ți spun dragă frațioare

Nu'i vrenică nici un bar

În frumoasa ta poveste

Tu ești povățitorul

Sfătuind pe un nu știu cine

Ca să'ți dărâme cuptorul

Ce-ai zice, dacă m'aș face

Și eu povățitor

Și'ți-aș zice «ascundeți ciocul

Sub cenușa din cuptor»

Chioru,

Din catechism.

Preotul: Câte lucruri se recer la taina botezului?

Elevul: Trei.

Preotul: Iar nu știi nimica măgarule. — La taina botezului se recer numai două lucruri: apa și darul lui Dumnezeu.

Elevul: Bine domnule pariate da copilul nu-i de lipsă?

Cu musca pe căciulă...

Ionel (cătră Nicușor): Boule, crezi că mi-e frică de tine.

Nicușor: Nici mie nu mi-e frica de tine mă măgarule!

Ionel: Tu ești cel mai mare măgar...

Unchiul: Ho, ho, războinicule ca pe lângă el mai sunt și eu pe-aicea.

Scântei din cremenea lui Annariu.

Omul iubitor de pace face bine dacă nu să însoară.

Muerea rea e mai rea decât moartea; cea bună e tot atât de bună ca moartea.

Iubirea veche nu să ruginește, dar în obraz tot să sbârcește.

Omul e născut petru patimi în lume. Aceasta o zice și părintele Răchițan.

Covrigarii cari în toate zilele pot măca covrigi și franzele n'au lipsă de a se mai ruga pentru «pânea de toate zilele».

Urlă cu lupi dar numai în cazul dacă voesc să împartă oaia cu tine.

Betia e o patimă fie că provine din vin, din rachiu ori din idei.

Dovada cea mai bună că în cer nu sunt medici e vecinicul traiu al tuturor sfinților.

Vecinul deaproape e mai bun ca un frate de departe, dar pentru aceia înzadar mergi la vecin căci dacă e bogat nu-ți dă iar dacă e sărac îți cere.

Fericirea omului nu se naște numai din bogăție, dar și din conștiința pozitivă, că posedă, iarna, o bundă nemâncată de moli!

Din isprăvile lui Stan Pătitul.

Iancu, feciorul lui Chir Bogdan din Pitești, după ce 9 ani a învățat ingineria la Paris, s'a reîntors doctor în trei unghiuri în patrie. Patria l'a primit cu brațele unui cerc deschis, și l'a angajat ca inginer de construcții la direcțiunea căilor ferate, adecă ca inginer de poduri.

Iancu, care în Paris se număra între primii crai de poduri, în scurt timp a dat cele mai vii dovezi, că nu și cunoaște terenul noii sale crăimi, și fiind că podurile construite de el n'aveau tăria sufletească de a putea suporta liniștite greutatea locomotivelor căii ferate, înainte de a primi decretul alungării din post, s'a cugetat serios la construirea unui pod de trecere peste valea bicherii în taina căsătorii cu o fată d'ale marelui proprietariu reposat Vlad Stochireanu.

Vlad Stochireanu, mare proprietariu pe Topolog, în fața de cătră răsărit a muntelui Surul, murind, a lăsat în viață trei fete mult mai bogate decât frumoase, dar fiecare destul de matură spre a putea face din ea un pod sigur peste abisul, care desparte pe flacăi de viața casnică.

Asa Iancu, feciorul lui Chir Bogdan în prevederea, că azi mâne i se va găta pânea cea de toate zilele din straiță, cu ajutorul unui popă gata totdeauna a lega și deslega, legându-se d'o fată d'ale lui Vlad Stochireanu, a legat cu ea taina sfintei căsătorii, și aștepta liniștit

decretul de adio din postul de ingineriu constructor al căilor ferate din patrie.

Curând după căpătuiria casnică, lui Iancu i-a sosit și decretul de sictir din postul de ingineriu constructor, dar' deja prea târziu, pentru ca se'i mai poată cauza dureri de căpăfină.

Lumea râdea și și bătea joc de demisionarea lui Iancu din serviciul de construcțiuni al căilor ferate. El însă în superioritatea sa arhitectonică striga asupra superiorilor săi din tagma inginerilor de construcțiuni până sus la ministrul lucrărilor publice, că toți's niște gugumani patentati.

Și într'adevăr toți superiorii lui Iancu din despărțământul lucrărilor publice până sus la ministru, loviți cu leuca cum erau, n'au fost în stare a cuprinde talentele lui ingineresti. Asta a dovedit'o Iancu îndată ce a primit moșile socru-so în propria sa administrațiune.

Eșind Iancu afară la mosia de pe Topolog, în prima zi a dat cele mai vii dovezi despre superioritatea sa de ingineriu constructor. Cu ochii sei ageri uitându-se peste curtea cea mare a mosii de pe Topolog, îndată a aflat, că o grămadă mare de gunoiu ridicată în curte dinaintea grajdurilor de vite, pre lângă mirosul neplăcut, ce împrăstie, diformează toată curtea, care altcum era oablă ca masa.

În urmarea aceasta, prima sa

dispozițiune economică a fost a aduna pe toți servitorii curții, și ale da porunca, ca se facă o gaură în curte, și în asta se bage tot gunoiul. E urâtă, zise Iancu către servitori, o curte cu dealuri și mai urâtă o curte cu dealuri de gunoiu puturos.

Unul dintre servitorii curții, auzând porunca boierului Iancu, i-a zis: Bine boieriule, e prea ușor se facem o gaură în curte, și să băgăm tot gunoiul în ea, dar' curte oablă ca masa tot nu vom putea avea, pentru că pământul scos din gaură, tot rămâne deal în curte!

Prostule, îi zise atunci Iancu, tu să mă înveți pe mine, ingineriu absolut dela Paris, cum se se oblescă curtea? — Mă, gaura trebuie atât de mare făcută, ca nu numai gunoiul, dar' și pământul scos să încapă în ea!

Lancrăm. Fostul președinte al parlamentului epurilor rămas singur după disolvarea nemitului parlament se roagă mereu să fie primit în «Clubul bur-lacilor» din Săliște, laudându-se totodată:

Rostul nu'm cunosc prea bine
Dar mă naț la cer azi mâne
De m'ați ști, cum nu mă știți
Sunt sigur că mă primiți
În acel «Club» preacinstit
Căci stau bin' la potcovit
Și sunt meșterul vestit
Tocmai bun de calicic
Am o sulă și un amnar
Și mă țin că's ghinărar
Am o pipă și-un hăscău
Și lumea'm zice birău. —
Și vedeți ce meșter sânt
Vă fac o moară de vânt
Dela ceriu pân lapământ
Numai'mi trebuesc unelte
Și un maistor să'mi arate...

și-apoi mai una: Până când eram parlamentar între ai mei, am întreprins un mare stabiliment de omorât pureci și unul de fabricat linguri și fuse în clopotnița dela cimitirul cailor din loc. — Materialul prelucrat până în prezent se va vinde prin licitație publică. — Condițiunile licitări se pot vedea zilnic la Dni Lungi-încraci sau traistă'n băț. Pentru stabilimetele de sus, în cazul, că v'oiu fi primit între cei fără prihană, v'a trebui un administrator, dela care se recere să fie spălat la față și curat la buzunar. —

Câte știu și câte pot
Nu v'oiu fi destul de copt
Să port ursul de belciug
Să prind șoareci după plug
Să cârău ca cioara'n par
Să trag cu boii la car
De veți ghici cine sânt
Să fiu eu afurisit

Ch. Calicografescu
vopsitor de buze. —

Ce-a cerut și ce-a primit?

— Cât costă un metru din stofa aceasta?

— Pentru Dumneavoastră frumoasă dudue nu costă decât o săutare.

— Pune-mi te rog 10 metri iar cu plata o să trimit pe soacră-nea.

Șiri telegrafice.

Agencia: Tepeș.

aduse n cărcă de „Puiul calicului”

Poiana. Antistia comunală lucrează la proiectul unui nou drum care să-i scoată din încurcătura în care echiul drum îi aduce totdeauna la... bărbieria Rodului.

Cristian. Învățătorul Ghișe s'a înțers de la alegerea din Poiana cu o orfă artistică primită cadou dela agători. Singura părere de rău a respectivului e că bunătatea de zară; dat-o din greșală unei prea frumoase fețe deodată cu blagostovitul ie unt.

Galeș. Popa Răchitan a comandat vr'o câteva duzini de sticleți cari îi vor ajuta măritului său creer la compunerea dicționarului de înjurături naționale.

Sibiu. La cazarma regimentului 90 de Inf. s'a pus deoparte un ciubăr pentru lacrimile flăcăilor cari

pleacă iar de altă parte două ciubere pentru lacrimile nemângăiatelor urmașe ale Evei. Flăcăii reg. 10 Pătina au o îndoită datorință. Prima: de a svânta lacrimile din ciubărul flăcăilor înstrăinați și a doua de a prefacă în lacrimi de bucurie conținutul din ciuberele celor cari au rămas nemângăiate.

Cluj. Societatea «Carte liberală»

(adeacă «românească») a pornit cu toate armele unei puternice ofensive spre a naționaliza Clujul prin răspândirea cuvântului românesc. Cum lovitura trebuia dată contra acelor librării cari nu se ocupă cu slova românească, pionerii acestei societăți des-interesate și cointeresate s'au hotărât să cruțe pe brayii români Friedman, Lepage, Keszei etc. (cu cari va trebui să colaboreze în viitor) și s'a îndreptat contra lui Onișor, contra Ardealului etc. pe cari voia să-i cumpere cu orice preț. Rezistența fiind prea tare pionerii Cărții românești a năvălit contra frumoasei „Căsanzeana” pe care în urma câtorva ochiade făcute în scris pe hârtie patent «Banca Națională» a și strâns'o

la pieptul lor aliat după amar fi nanciar. Dictonul liberal «Vrem Ardealul fără Ardeleni» s'a preschimbat în: «Vrem Ardealul, dar numai cu societăți, tipografii și librării liberzele».

Săliște. Proiectul pentru înființarea unei fabrici de icoane a căzut dela ordinea zilei deoarece pupuicele de fete au declarat că ori și când pot servi de icoane atât bisericesti cât și lumești tuturor candidațiilor de însurătoare.

București. La Reprezentarea presei „Rața sălbatică” a lui Ibsen două dame se certau pentru un loc. Una înfuriindu-se ia zis celeilalte: Găscă. Nevoind să rămână datoare ceialaltă i-a replicat: Rață sălbatică. Astfel am putut vedea o întreagă grădină zoologică în primul nostru teatru.

Mai Râdem...

In proză...

Copii de azi.

Tatăl: Copii mișei, cât vai am cu voi, pe care să vă bat mai întâiu?!

Ionel: Tată dragă, pe Marioara, că damelor li se cuvine întâietatea.

Intre vagabonzi.

— Ptiu bre ce simț amar-nic, când omul flămânzește într'atăta, încât de setos ce e nici nu știe unde se va culca la noapte.

... și versuri.

Dragilor mei foști — prieteni.

Din pizma, voi mă 'nvinuiți
Pe mine 'n mii de feliuri;
Dar în zadar, că glasul vost
N-ajunge sus la ceriuri!

Unui „arbore.”

„Lucrarea nu ți-o înțeleg
Și nu ți-o pot primi.”

Mi-ai zis.

Eu însă te am înțeles:

— Numai atâta știu!

Leandru d' Elbogen.

Urechilă'n slujbă.

Urechilă urechiat
 Vai de când n'ai mai jucat
 Hai să mai pornim odată
 Să mai dăm prin țară-o roată
 Prin orașe prin cetăți
 Să mai aflăm noutăți
 Prin sate și prin cătuni
 Ca să mai aflăm minciuni
 Stai puțin să te chitesc
 C'un căpăstru unguresc
 De cari purtau domnii mari
 Când erau căpăi maghiari
 Aruncă-te, nu te da
 Să mergem în Topârcea
 Să vedem triumviratul
 Cum mai cutrieră satul
 Cu mânil'n buzunar
 Cu cuțit după șerpar
 Cântând din fluer de soc
 Cântecule, de noroc
 «Greu la deal și greu la vale
 Greu e când nu sunt parale
 Greu în sus și greu în jos
 Din trei care'i mai frumos»
 De-acolo ne-om repezi
 În piața Săliștii
 Să vedem parlamentarii
 Cum își numără crețarii
 Cum stau și se sfătuiesc
 Ce moarte ne plănuesc
 Uite, ui unul cum strigă
 Că mănâncă mămăligă
 Și ceapă până plesnește
 Sau mai bin să otrăvește
 Cu otrăvuri din fântâne
 Dar ministru nu rămâne
 Altul zice, ce-ar mai fi
 De ne-ar face miniștrii

Sau ne-ar da vr'un os de ros
 Aș rămânea bucuros
 Însă n'aș sta la sobor
 În dieta calicilor
 Iar de-acolo urechiat
 Te voi duce 'n alt sat
 Te v'oi duce'n Aciliu
 De vei vrea să beai rachiu
 Să vedem în acel sat
 Câți oameni s'au junghiat
 Câți dintre ei au murit
 Câți s'au descebaluit...
 Acesta de-a reuși
 În Gales ne-om repezi
 Să'ți arăt mințe de domn
 Să'ți arăt pe Chimu clown
 Hop în sus și hop în jos
 Nu te-arăta mănios
 Sări în sus și nu te da
 C'o fi vai de pielea ta

Ch. Căiarepebăi.

Chiuituri cu strânsături.

Fetele din satul nost,
 Tot umblă după frumos.
 Da frumosul nu'i la ele
 Ci-n potică-n rumenele;
 Rumenele din potică
 Faceți muta frumușică

Sărace mândrele mele,
 Cum ară dracu cu ele,
 Dacă gata de arat

El le prinde la grăpat!

Mândra mea câtu'i de mare,
 Pe spinare iie n'are,
 Dinainte fir în dinte,
 La baric nu'i nici un pic!

Rumenele de n'ar fi
 Multe fete-ar batrâni,
 Dar' așa ele's tot nouă
 Bune d'a cloci pe ouă!

Vai de mine ce'i p'aici
 Fete mari cu ochii mici,
 Dar' la noi niște nevoi
 Cu ochii mari ca la boi

Maica daco'i muri cu
 Îngrozămă la îsgădău
 Să aud vinul cîrgând,
 Cisme roșii troponad
 Poale albe vânt trăgând

Barbate cânepa-i coaptă
 Io's beteagă de's mai moartă,
 Ia coasa și o coește,
 De boala mă mătuește!

Fosta-i lele când ai fost,
 Dar' acum ești luru prost!

Nevasta învălită nata
 Merg'e'n cărciumă și se 'nbată;
 Vine-acasă rău beeağă
 Barbătu' la cap o eaga.

Piș'co muș'co pe lea
 N'aștepta să zică ea
 Că la lelea i rușine
 Dac'o piști-'i pare bie.
 Piș'co muș'co și'o mstrează
 Și-o 'ntreabă unde 'narează!

▼ A n u n ț .

O mașină de pantour
 în cea mai bună reguă
 se află de vânzare în
 Săliște Nr. 1274 Piața

mare.

Care de care.

Femeia: Cu un cuvânt bărbate, tu ești un om de nimica.

Bărbatul: Și tu, — cu mai multe cuvinte, — ești o femeie de nimica.

Ochelarii mei.

M'a pus naiba și pe mine
De mi-am luat ochelari
Crezând că o să-mi stea bine,
Ca la boerii cei mari,
Însă gustul n'a secat
În loc să mă fac bogat.

Mai de mult când nu-i purtam
Vedeam numai oameni buni
Astăzi însă când îl am
Numai hoți, mișei, nebuni
Văd în ori ce colț de lume
Încât mi-e și greu a spune.

Când vedeam demult un preot
Pân' nu purtam ochelari
A jura eram în stare
Că-i bogat în fapte mari
Astăzi însă ochelarul
Mă face să văd contrarul.

De mergeam la judecată
Cu ochii nelnarmați
Vedeam plată și răsplată
La cei mulți, nevinovați
Însă astăzi ochelarii
Mi-arată'n alt loc tâlharii.

Mai demult, mi-aduc aginte

Nu vedeai prin tot bordeiul
Femei tunse și pocite
Cu buzele zugrăzite
Cum e astăzi obiceiul

Prin ochelari renegații
Îi văd azi căpătuiți
Șefi, prefecți și'n alte slujbe
Sunt cu toții oblojiți
Mai văd nebuni și nebune
Să umpli cu ei o lume
Flindcă cred jurând pe cruce
Că e aur tot ce luce
Și că capu 'ncilindrat
E cel mai civilizat

Ori și cum aș arunca
Ochelarii 'n șapte draci
Căci fără ei n'aș vedea
Atâția mișei cu franci
Însă-i port căci ochelari
Poartă numai oameni mari.

©. Chieărăescu.

Mica publicitate.

Rândul cu litere mărunte costă: Pen-
tra cetitori: două hohote de râs: Pentru
cel cu musca pe căciulă: 3 înghițituri
în sec

Răvaș de pe drum.

Când trenul e atât de scump
Și drumul ca să viu la voi
E atât de lung. M'am decis
Și'n carte care ți-am promis
Că ți-o voi scrie dela noi,
M'am ascuns și eu. —

Și-am venit că mi-a fost dor,
Dar' trenul asta n-avea zor,
Ca 'ntre Gales și tunel
S'a oprit încetinel
Și-a stat pe loc.
Și ca pe un «poc»
M'au aruncat pe un alt vagon
Far'de păreți și doar plafon,
Iar'drept locomotiv'avea
Cinci «nemes szo-ci-á-li-sta».
Când trenul cel'alt a sosit
Ei m'au luat și m'au svârșit
Colea c'un «magyar kézfogás».
— Pe toți, oi, arunca-mi-ași
Sub roatele de tren. —

Apoi «chiar» jumătate viu
Ajunsam doară la Sighiu.
Și oar' să vă mai spun acum
Că ce-am făcut pe-atâta drum?
Iată ce:

Am tot cetit, la «cărți-de-dor»
În cari tot «petru tine mor!»
Era sfârșitul. — Mai mult nu spun.
— Acuma știți că ce-am făcut
Și ce bine mi-am petrecut. —
Și-acuma bine e-am sosit
Și sănatoși ca v'am găsit.

Leandru.

Furtună.

Turburatu-s'a văzduhul
Vijelia mă 'mpresoară
Vine Roncea cu barosul
Mă lovește, mă omoară
Sari părinte din altare
Și'l roagă cu crucea'n' mână
Să se ducă'n munți de peatră
Dar la mine să nu vină
Pupază, Colac, Prescură
Faceți slujbă'n șapte sate
Doar mă veți scăpa de Roncea
Cel cu gânduri necurate

Chima.

dep. m. camera calicilor.

Fericirea lui Adam.

— Frate, eu decând m'am însurat, încep a pricepe cât de fericit a putut fi strămoșul Adam.

— Nu înțaleg cum poți spune că Adam a fost fericit? Știi și tu că Adam, ascultând sfatul muerii sale, a mâncat din pomul cel oprit și a fost dat afară din raiu, ajungându-l astfel cea mai cumplită nefericire.

— Așa este, însă Adam tot a fost cel mai fericit om fiindcă n'a avut... soacră.

Meșter bun.

Meșter meșter pantofar
Vopsitor și curelar
Meșter nu om de nimic
Ce'i bun direg, ce'i rău stric
Fac pantofi minune mare
De sunt vrenici trei parale
Cu tocure de șapte lați
Cu cărâmi de cei înalți
Vopsesc buze, rod curele
Amar de zilele mele
Nu știți ce meșter sunt eu
Săracut de capul meu
Lueru bine lucruri fine
Mai frumos ca ori și cine.

Ch. maistorul

DEPUNERI spre FRUCTIFICARE

se primesc la

BANCA CENTRALĂ

pentru industrie și comerț s. p. a.

Filiala-Sibiiu

str. Ciznădiei Nr. 7 etaj II,

precum și la expoziția din strada **Turnului Nr. 33**

bonificând de prezent:

în Cont-Curent . 3 1/2 % netto

Depuneri libere. 4 % netto

Depuneri cu termen fix

[4 1/2 % netto

conform condițiilor în vigoare,
plătind institutul darea din
al său.

Capital societar ufcat la;

Cor. 100.000.000.

„Calendarul Calicului“

va apare pe la sfârșitul lunii acesteia și va cuprinde, lângă partea calendaristică, și un bogat material plin de haz pișcător și veselie nesfârșită.

Toți aceia cari doresc să aibe mai multe exemplare pentru a le desface la alții, precum și domnii depozitari cari doresc să vândă acest calendar, sunt rugați a ne aviza din vreme despre numărul calendarelor cari le trebuie spre a putea fi serviți la vreme. Comandele sunt a se adresa la „Librăria Săteanului“ Săliște [jud. Sibiiu] sau la „Librăria Săteanului Sibiu. Str. Ciznădiei Nr. 1.

Domnii învățători

sunt rugați ca la orice comandă de cărți didactice și articole școlare să se adreseze **Librăriei Săteanului Sibiiu, Str. Ciznădiei Nr. 1** care servește prompt și cu prețuri ieftine.

La Librăria Săteanului Sibiiu Str. Ciznădiei Nr. 1 se poate comanda ori și când;

Abecedare și cărți de cetire pentru școlile primare precum și diferite manuale pentru licee și școli medii se pot comanda chiar și prin poștă.

Mare depozit cu creioane, penițe, plăcure, blocuri de desen, caete, hârtie, gumă, cerneluri, cu prețurile cele mai ieftine.

Revanzătorii primesc rabat.

A sosit

o mare cantitate de plăci de școală (tablite), creioane de piatră, creioane fine, bureți de tablă, caete (ediția Casei școalelor) precum și alte articole școlare cu prețuri ieftine la

Librăria Săteanului.
Sibiiu Str. Ciznădiei Nr. 1.

Pentru cei mici și buni de Ilie Marin și Comoara copilor. Două broșurele cu poezii morale și drăguțe precum și cu povești frumoase, cari au apărut acum în editura «Librăriei Săteanului» și se vând: prima cu 50 bani bucată; a doua cu 25 bani. Revanzătorii primesc rabat. Aceste broșurele, menite să inobiliteze inimile tinerelor noastre mlădițe le recomandăm cu toată căldura domnilor învățători spre a le răspândi printre elevi.

Se pot comanda la Librăria Săteanului în Săliște precum și în Sibiu.

Abonați cu toții, cetțiți și răspândiți

„PUIUL CALICULUI“